Allahın rahmeti gazabını geçiyor!

Said Bey: “Allah’ın rü’yet-i cemâlini herkes görebilecek midir?”

Dünyada îmân ve Allah sevgisinin netîcesi, âhirette İnşallah o Sonsuz Güzeli görmektir.1 Kur’ân, “Yüzler vardır; o gün ışıl ışıl parıldar. Rab’lerine bakarlar.” 2 âyetiyle bu mutlu haberi müjdeler.

Rahmetin içimizi şerha şerha kuşattığı günlerin içindeyiz Elhamdülillah. Ramazan ayının doyulmaz bereketinden tatmış bulunmaktayız. Bu vesîleyle Allah’ın rahmetinin Cehennem ateşinde kıvranan insanoğluna kadar tecellîsini işleyen bir hadis-i şerifi takip edelim ve Rabb’imizi nasıl göreceğimizi bu hadisten öğrenelim: Ebû Saîd el-Hudrî (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz’e (asm) bir gurup insan sordu:

“-Yâ Resûlallah! Kıyâmet gününde Rabb’imizi görür müyüz?” Peygamber Efendimiz (asm): “- Evet!” buyurdu. Devamla: “- Güneşi öğlen üstü ayakta önünde hiçbir bulut yokken görmek için itişip kakışarak birbirinize zarar verir misiniz? Ve kezâ ay’ı on dördüncü gece açık havada hiçbir bulut yokken görmek için birbirinize zarar verir misiniz?” buyurdu.

Ashab-ı Kiram (ra): “-Hayır yâ Resûlallah!” dediler.

Resûlullah Efendimiz (asm): “İşte bu iki küreden her hangi birisini görmekte birbirinize meşakkat ve zarar vermediğiniz gibi, kıyâmet gününde Allah Tebâreke ve Teâlâ’yı görmek için de birbirinize meşakkat ve zarar vermezsiniz. Kıyâmet günü olduğu zaman bir çağırıcı: “Herkes kime tapıyor idiyse peşine düşsün!” diye çağırır. Bunun üzerine münezzeh olan Allah’tan başka şeylere, putlara ve tâğûtlara tapan ne kadar müşrik varsa, hiçbiri geri kalmaksızın Cehenneme dökülürler.

Ortada Allah Teâlâ’ya ibâdet eden sâdık veya günahkâr tevhid ehlinden başka kimse kalmaz.

Allah Teâlâ: “-Ben sizin Rabb’inizim!” der. Onlar da: “-Evet Rabb’imiz; bizim Rabb’imiz Sensin!” derler. Sonra Cehennem üzerine bir köprü kurulur ve şefaate izin verilir. Halk: “-Allah’ım bizi kurtar! Allah’ım bizi kurtar!” diye duâ eder.

Ashab (ra): “-Yâ Resûlallah! Köprü nedir?” diye soruyor.

Allah Resûlü (asm) devam ediyor: “Köprü, kaypak ve kaygandır. Orada kancalar, çengeller ve demirden dikenler vardır. Bunlar Necd’de meydana gelen ve Sa’dan denilen sert dikencikler gibidir. Mü’minler kimi göz kırpacak kadar bir zaman içinde, kimi şimşek gibi, kimi rüzgâr gibi, kimi en iyi cins yürek at ve deve gibi sür’atle geçerler. Mü’minlerden kimi sapasağlam olduğu gibi kurtulur. Kimi tırmıklar içinde perişan olmuş olarak salıverilir. Kimi de Cehennem ateşi içine sapır sapır düşerler.”

“Nihâyet, mü’minler ateşten kurtuldukları zaman, nefsim kudretinde olan Allah’a yemin ederim ki, sizden hiçbir kimsenin, hakkı tamamıyla kurtarmak hususunda Allah’a yalvarıp yakarması, kıyâmet gününde mü’minlerin ateşte olan kardeşleri için Allah’a yalvarmaları kadar şiddetli olmaz. Mü’minler: “-Ey Rabb’imiz! Bu kalanlar bizimle berâber oruç tutarlar ve haccederlerdi.” derler.

Onlara: “-Tanıdığınız kimseleri ateşten dışarı çıkarınız. Onların sûretleri ateşe haram edilmiştir!” denir.

Bunlar, kimi inciklerine, kimi de dizlerine kadar ateşe gömülmüş olduğu halde pek çok halkı ateşten dışarı çıkarırlar. Sonra: “-Ey Rabb’imiz! Cehennem’de emrettiklerinden hiçbir kimse kalmadı!” derler.

Hak Teâlâ: “-Geri dönün! Kalbinde bir dînar ağırlığında îmân ve Allah korkusu olan her kimi bulursanız onu da çıkarınız!” buyurur. Onlar yine pek çok halkı ateşten çıkarırlar. Sonra: “-Ey Rabb’imiz! Cehennem içinde, emrettiklerinden hiç kimseyi bırakmadık!” derler.

Hak Teâlâ tekrar: “-Dönünüz! Kalbinde yarım dînar ağırlığınca îmân bulunan her kimi bulursanız onu da çıkarınız!” buyurur. Onlar yine pek çok halkı ateşten çıkarırlar. Sonra tekrar: “-Ey Rabb’imiz! Bize emrettiklerinden hiçbir kimseyi Cehennemde bırakmadık.” Derler. Hak Teâlâ yine: “-Dönünüz! Kalbinde zerre ağırlığınca îmân bulunan kimseyi ateşten çıkarınız!” buyurur. Onlar yine pek çok halkı çıkarırlar. Sonra: “Ey Rabb’imiz! Cehennemde îmân ve hayır sahibi hiçbir kimseyi bırakmadık!” derler.

Bundan sonra Aziz ve Celil olan Allah: “-Melekler şefaat ettiler. Peygamberler şefaat ettiler, mü’minler de şefaat ettiler. Şefaat etmedik bir Erhamü’r-Râhimîn kaldı!” buyurur. Bundan sonra ateşten bir topluluğu toplar ve dünyada iken hiçbir hayır işlemeyip de Cehennemde kömüre dönmüş birçok kimseleri çıkarır. Ve Cennetin yolları üzerinde olup hayat Nehri adı verilen bir nehre onları daldırır. Bunlar selde çıkan yabanî reyhan tohumları gibi birden gürbüzleşirler. Görmez misiniz ki, Yabanî reyhan bazan bir taş, yahut bir ağaç dibinde olur. Güneşe doğru olanı sarı olur, yeşil

olur; gölgede olanı ise beyaz olur.”

Ashaptan (ra) bazıları: “-Yâ Resûlallah! Sanki sahrâda çobanlık etmiş gibisiniz!” dediler.

Resûlullah Efendimiz (asm) devamla: “-Artık hayat nehrinden boyunlarında halkalar olduğu halde inci gibi güzel olarak çıkarlar. Cennet ahâlisi onları o alâmetle tanırlar. İşlenmiş hiçbir amelleri, önden gönderdikleri hiçbir hayırları olmadığı halde Allah’ın Cennete aldığı azatlıkları işte bunlardır.”

Sonra Hak Teâlâ onlara: “-Cennete giriniz! Gözünüzün görebildiği her ne varsa sizindir!” buyurur.

Onlar: “-Ey Rabb’imiz! Sen âlemlerden hiçbir kimseye vermediğini bize ihsan ettin!” derler.

Kendilerine: “-Size bundan efdal bir hediyem var!” buyurulur.

Onlar: “-Ey Rabb’imiz! Bundan efdal ne vardır ki?” derler.

Allah Teâlâ: “-Benim rızâm! Artık bundan sonra ebediyen size gazap etmem!” buyurur.3

Cenab-ı Hak, gazap etmediği ve rızâsına aldığı kulları zümresine sizleri de ilhak eylesin! Âmîn.

Dipnotlar:

1- Bedîüzzaman, S. Nursî, Sözler, s. 593.
2- Kıyâme Sûresi, 75/22,23.
3- Müslim, Îmân, 301.